సీరియల్ — చివుకుల పురుషోత్తం

జరిగిన కథ

★

కళాధాం విద్యార్థి తుళ్వరభాత్ర పగ్న ప్రేమికుడు. అత్మహత్య చేసుకొన్నాడు. ఇందుకు అదే కళాధాం విద్యార్థిని రాజేశ్వరి భాయ్యరాజని అపోహపడ్డాడు విద్యార్థులు. రాజేశ్వరి ఇంటిమీద దాడి జరిపి తగలబెట్టడానికి దగా పడినవి రాజేశ్వరి తల్లి తులసమ్మ మగజాతి పట్ల రాజేశ్వరి ద్వేషం పెంచుకోవడానికి అది కారణమైంది. విద్యార్థుల దండయాత్ర నుంచి రాజేశ్వరిని, తులసమ్మను కాపాడడం పోలీసు సూపరింటెండెంటు రాజారాం. రాజేశ్వరికి పెళ్ళి చేయడానికి తులసమ్మ ఖాళీ తీసుకు పడుతున్నది. తల్లి జీవితం సందిగ్ధాలని రాజేశ్వరి సంకల్పించింది. తుంగలు బొద్దలం పేరుతో, అంతరికి జీవితంలో మరచలేని పాఠం నేర్పింది రాజేశ్వరి తనకోసం వచ్చిన రెండవ పెళ్ళి సంబంధం విషయంలో—తల్లి జీవితంలో పడిన కష్టాలను వివరిస్తూ, ఆమెను వివాహ చూడ, ప్రేమను, శాంతిని పొందాలని ప్రసాదించమని కోరుతూ డాక్టర్ నరేంద్రకు వ్రాసింది రాజేశ్వరి ఇక తండ్రి ఎవరో తెలుసుకోవాలని రాజేశ్వరి తపిస్తూంది తల్లి బెప్పడానికి నిరాకరించింది రాజేశ్వరి తిక్కతనంగా రాజేశ్వరి కాని, అతడు కాని మరణించేముందు తెలియజేయడానికి తుళసమ్మ. డాక్టర్ నరేంద్ర రాజేశ్వరి ప్రతిపాదన హృదయపూర్వకంగా ఆమోదించాడు. తులసమ్మను వివాహం చేసుకొన్నాడు రాజేశ్వరి మెడిసిన్ పదవదానికి కావలసిన డబ్బు ఆమెపేర బాంకులో వేశాడు ఇప్పుడు తులసమ్మ పేరు మాణిక్యం. అయినా తల్లి వివాహంలో రాజేశ్వరిలో చాలా మార్పు తెచ్చింది తండ్రి గురించిన ధ్యాస అధికమైంది ఆమెలో నరేంద్రను రాజేశ్వరి 'నాన్న' అని పిలువలేకపోయినందుకు బాధపడ్డాడు. ఆమెను ప్రేమించసాగింది నరేంద్ర తల్లి పెళ్ళి చేసి ఉండడానికి సిద్ధపడుతుంది రాజేశ్వరి రాజారామ్ (బ్రదర్స్)పరీ అయ్యాడు. రాజేశ్వరి, సుశీల ఒక ఇల్లు తీసుకొని సహజీవనం ప్రారంభించారు వైద్య విద్యార్థి శేఖర్ — తన్నిలాయుల కాదలలో తిరుగుతూ వెద్దపేరు తచ్చుకొన్నవాడు— పల్లు ఆసక్త కలిగింది రాజేశ్వరికి కమల పెండ్లి సిద్ధపడుతుంది సుశీల, కృష్ణమోహన్‌ను ప్రేమించింది రహ సంబంధిక కథాతి కొత్త అభ్యర్థనలు వాగిస్తున్నానని శేఖర్ వెప్పాడు రాజేశ్వరితో అతడితో అనుబంధం పెంచుకొనే యత్నాన్ని ప్రారంభించింది. శేఖర్ తన కథ ఎవరించసాగాడు

★

(క్రిందటి సంచిక తరువాయి)

22 కమల పెండ్లికి బంధువులు చాలా మంది వచ్చారు అటూ ఇటూ కూడా కావలసిన వారుండడంచేత అంతా సంతోషంగా గడిచేశారు రాజేశ్వరి తండ్రి అంతా శ్రద్ధగా చూచింది మగ పెండ్లి వారికి కావలసిన సౌకర్యాలు చేసే పని తను పుచ్చుకొంది ఏ వేళకు ఎవరి కేమేం కావాలో జాగ్రత్తగా అందించింది

పెండ్లి అయిపోయింది అంత సేపూ బయలుదేరుతున్నది అంతా సంతోషంగా నడిపిస్తూనుంటూ మాట్లాడుకుంటూ ఆ తంతును చూస్తున్నారు. ఇంతలో అందరిలో కలకలం రేగింది పెండ్లికొడుకు అతిథులకు చెప్పుకున్నా కంతా

దుర్గమ్మ హడావిడిగా పెండ్లి కొడుకు దగ్గరి కొచ్చింది పెండ్లి కొడుకు తల్లి ఇలా అంది: "పదినా! పీ అబ్బ డతిగాడు వాడి అతక తీర్చు"

"పదినా! భ్రమ కి గొడ పెందుకు చెప్పు? అన్నీ ముందే మాట్లాడుకున్నాము గదా? ఇచ్చి పుచ్చుకోవడాలన్నీ తేల్చుకొని ఇలా చేసి పెడితే ఎలాగ చెప్పు?"

"బాగుం దమ్మాయ్! మరీ అంత వ్యాపార పద్ధతిలో మాట్లాడితే ఎలాగా చెప్పు! ఒక ముద్దూ ముద్దుగా ఉండాలా? పీ పెండ్లిలో మీ అయిన అతిగ పైకి తీసి తీసుకోలే?"

"పదినా! పీకు డబ్బాం పెడుతాను భ్రమ జేం పేపీ పెట్టకు అప్పుల్లో ముణిగి ఉన్నాము తరవాత మాట్లాడుకుందాం" అన్నది దుర్గమ్మ బ్రతిమాలుతూ

"అదేం పదినరకు ఎంత అయిన పంపాంధం అయినా, ఒక ముద్దూ ముద్దుగా లేకుండా తేస్తే ఎలాగ? పెళ్ళం ఎలాగా తక్కువగా తీసుకున్నాంగదా? బయట ఎక్కువ చేసుకున్నా కెట్టేంపిడుతుంది. మరీ ఇంత పీరాపి దాని కతయ్యాపేం, పదినా? పీ అబ్బడికి పైకీలు, గడియారం, రేడియో, ఫ్రిడ్ కావాలి పీవో పీ ఇష్టం వచ్చిన వానికరకాలు మా కొద్దు వాటిని మేమే కొనుక్కుంటాం పది పేసు వందలు ఇస్తే అబ్బడి అతక తీరుతుంది"

ఆ మంచం దుగ్గక నిలబడి గోళ్ళు గిల్లుకుంటున్న అన్నను చూచి దుర్గమ్మ అన్నది: "ఒరే అన్నయ్యా! ఇక్కడ పీకా నిండిస్తే ఎలాగా? పిన్నైనా చెప్పు పదినకు ఇప్పటికే తొమ్మిది వేలు ఇచ్చేశాం అందులో రెండు వేలు అప్పుచేశాను పీ పైనా పదినకు పదివెప్పు" అన్నది దుర్గమ్మ

"చూడు, దుర్గా! ఇది అడవాళ్ళ వ్యవహారం మేము చెబితే అది వినడు పీ కంటే రెండాకులు ఎక్కువ చదివింది పీ పదిన మీరు మీరు అడవాళ్ళు—పీదో తేల్చుకోండి" అంటూ దుర్గమ్మ అడ్డాలడ్డాలు తగిలి ప్రాధేయపడ్డా, పదిన వెళ్ళిపోయాడు పెళ్ళికొడుకు తండ్రి — దుర్గమ్మ అన్న.

"ఒరే రామారావ్! శే, పోదాం ఇంతోటి ముండ్రి సంబంధం దొక్కు మేనరికం చేసుకుంటున్నా మనుకుంటున్నట్టున్నారు శే" అని పెళ్ళికొడుకు చేయి పట్టుకొని మంచం మీద నుండి లేపేసుకొని పోయింది పెండ్లికొడుకు తల్లి

ఇంతలో రమురామయ్య దుర్గమ్మతో — "ఏదో ఇచ్చి పంపరాదుటే?" అన్నాడు

ఒక్క నిముసం దుర్గమ్మ రమురామయ్య మీద విరుచుకొని పడింది "నీవు చేతగానివాడవు కాబట్టే నా బ్రతుకు కిట్లా పడి బతార్తు పడింది రెండు పూటలూ మింగడం చేతనవుతు పోయి మీ బావగారి కాళ్ళు పట్టుకొని పెండ్లికొడుకుని తీసుకుని రా" అంది

పెండ్లివారు అంతా నిస్తబ్ధంగా చూస్తున్నారు కమల రెండు చేతులతో ముఖం కప్పుకొని ఏడుస్తున్నది రాజేశ్వరి ఓదారుస్తున్నది కమలను

"వాకేం తెలుసు? వాడు నా మాట వింటాడా? పీ అన్న గదూ?" అన్నాడు రమురామయ్య

"ఛీ! పీ అంతటి అప్రయోజకు డున్నా ఒకటే, లేచిపా ఒకటే" అని చీదరించుకొంది దుర్గమ్మ రమురామయ్యను

రమురామయ్య ఒళ్ళు కోపంతో వణికింది "ఏం మాటాడే" అంటూ చేయెత్తి దుర్గమ్మ మీదికి పోయాడు దుర్గమ్మ వాలుగడుగులు దూరంలో ఉండగానే కీచునేసి కిరుచుకొని పడిపోయాడు

అంతా గందరగోళం కిరుచుకొని పడిపోయాడు రమురామయ్య రమురామయ్య అచేతనంగా పడి ఉన్నాడు అక్కడ చేరిన కొంతమంది బంధువులు రమురామయ్యను హాస్పిటల్‌కు చేర్చారు మగపెళ్ళి వాళ్ళ సంగతులు ఎవ్వరూ పట్టించుకోలేదు ఒక పావుగంట చూచి మగ పెళ్ళివాళ్ళు పెళ్ళికూతురిని తీసుకొనిపోకుండా వెళ్ళిపోయారు దుర్గమ్మ నట్టింట పడి శోకాలు పెడుతున్నది నలుగురు పిల్లలూ వాలుగు వైపులా తల్లిని పట్టుకొని ఏడ్చిస్తున్నారు రాజేశ్వరి వాళ్ళను కొంతవరకూ ఓదార్చి హాస్పిటల్ కెళ్ళింది రమురామయ్యకు ఇంకా స్పృహ రాలేదు డాక్టర్, రమురామయ్యకు సెరిబ్రల్ స్ట్రోక్ వచ్చిందన్నాడు రాజేశ్వరి రమురామయ్యకు కూరిందింది ఆయన మూతి వంకర తిరిగిపోయి ఉన్నది

23 రాజేశ్వరికి శం పెళ్ళి తంతు చూచి ఒళ్ళు మండిపోయింది అయితే, తనకు వచ్చిన కోపం ఏమీ చేయలేకపోగా తనే బాధిస్తున్నదని గ్రహించింది ఆ రామారావుకు లాగి రెండు చెంపకాయలు కొడదా మన్న కోరికను అణుచుకోలేక అవస్థపడింది మనస్సంతా అయోమయంగా ఉంది రమురామయ్య కుటుంబం బాధలో పడిపోయింది తనేం చేతగాని దద్దమ్మలాగా చూస్తూ ఉండిపోయింది

వెంటనే శేఖర్ రూముకు బయలుదేరింది సాయంకాలం వాలు గవుతున్నది శేఖర్ రూములోనే ఉన్నాడు, పుస్తకాలు ముందు వేసుకొని

రాజేశ్వరి రూములో కెళ్ళి ఒక కుర్చీ లాక్కొని శేఖర్ కెదురుగా కూర్చున్నది

"ఏం, రాజా, భళే కోపంగా ఉన్నావ్? ఏమిటి కథ?"

"కోపమా? కోపమా! ఒళ్ళు మండిపోతున్నది — శం మగాళ్ళ చేతగానితనం చూస్తే" అన్నది బుసలు కొడుతూ రాజేశ్వరి

"ఇంతకూ ఏం జరిగింది?"

రాత్రి జరిగిన అరాచకమంతా పిల్లింది చెప్పింది రాజేశ్వరి.

"అయితే, ఛుచుకు కోపం ఎవరిమీద?"

"అమ్మ చెవక పిల్లిలా పడిపోయిన పెండ్లికొడుకు రామారావు మీద పెళ్ళాన్ని కొట్టబోయి పక్షవాతం తెచ్చుకొన్న రమురామయ్య మీద పెళ్ళాం మూర్ఖంగా గొంతెమ్మ కోరికలు కోరుతూంటే నుట్టుగా కూరుకున్న పెండ్లికొడుకు తండ్రి మీద" అన్నది రాజేశ్వరి

"అయితే, నువ్వే ఆ సిట్యుయేషన్‌ను సరిచేయమన్నా రకుకో— ఏం చేస్తావ్?"

"ఏం చేస్తానా? పెండ్లికొడుకును లాగి వాలుగు చెంపకాయలు కొట్టి 'ఒరి చవటా! సిగ్గు లేకుండా కట్నం అన్నది గాక, ఇంకా మస్టెత్తుతావేంరా?' అంటాను రమురామయ్యను ఏం చేయకపోయినా పెండ్లన్ని కొట్టడానికి వీల్లేదా అని అడుగుతాను కట్నం డబ్బు కేబుల్ చేసుకొని పెండ్లన్ని ఉంగరాలు ఇంకా గుంజాడా మనుకునే పెండ్లి కొడుకు తండ్రిని కొరడా తీసుకొని వాడి చమడా లొలిచి పారేస్తాను'

"అందుకనే నిన్ను రమూన్నీ లక్ష్మీ బాయి అన్నారు"

"ఏం లాభం? ఒకటీ చేయలేకపోయాను గదా?"

"అంటే నీకు నిజాన్నం ఎక్కువ అవుతున్నది అయినా, చిన్నతనం వదిలి"

రాజేశ్వరి ఆశ్చర్యంగా, "అదేమిటి, అలా అంటావ్?" అంది

"ఆ పన్నివేళంలో ఉన్న ముగ్గురు మగాళ్ళూ చేతగానివా రన్నావు చేతగాని మగవాళ్ళు మారి జాలిపడడం కేవలం కోపగించడం కాదు అలా కోపగించుకుంటూ అసహ్యించుకొంటున్నావంటే పీ కింకా మీ ఆడవారి మీద పెనరేతాలిమాత్రం, మగవారిపైన పెనరేతవు ద్వేషం పోలే దన్నమాట"

" .. "

"పీ పింకా మగాడంటే అన్‌కాన్షస్‌గా ధైర్యవంతుడు, బలవంతుడు, మొండివట్టు గలవాడుగా ఉండాలనుకుంటున్నావు మరి అలా ఉండే వాడు ఏం చేసినా ఆమోదించగలవా? ఊహుం అలాటి వాడు ఏం చేసినా మగాడు అహంకారంతో అడవాళ్ళ జడగడొక్కుతున్నారని మళ్ళీ ఆవేశపడిపోతావు అంటే మెతక వాడిని చూస్తే అసహ్యం ద్వేషం బలవంతుల్ని చూస్తే కోపం, ద్వేషం అంటే మగవాళ్ళందరి మీదా నీకు ద్వేషం"

"మరి పీ వా సిట్యుయేషన్‌లో ఉంటే ఏం చేస్తావు?"

"పిలాగే!"

"అంటే?"

"అంతా మారిపోతాను పిల్చి వాళ్ళు అనుకొని మరుక్షణంలో మరిచిపోతాను ఏదో వుత్రం చదువుకుంటాను కాని, పిలాగా బ్రహ్మ బద్దలు కొట్టుకొని లేచిపోని ద్వేషంతో ఉడికిపోయి, కాగిపోను"

"అంత నిర్వికారంగా ఎలా ఉండగలుగుతావు?"

"నాకు భగవంతుడు నలభై వాలు గొప్పుల మెదడు నివ్వాడు అందరికీ అంతే ఇచ్చాడు వాళ్ళు తెలివి తక్కువగా వాళ్ళ జీవితాలను వాళ్ళం చేసుకొంటూ ఎవ్వరి మాట వినం అంటే మనం మన మెదడు నెందుకు కష్టపెట్టాలి?"

"మ వ్వన్నైనా చెప్పు, శేఖర్— అవ్యాయాన్ని చూస్తే సహించలేను'

"వద్దు సహించవద్దు"

"మ విట్లా అన్నింటికీ అంటే ముట్టనట్టు మాట్లాడుతావు!"

"అలా మాట్లాడితే నాతోనే యుద్ధం చేస్తానంటావు పీ కక్కడ ఎవ్వరూ చిక్కలేదు గదా యుద్ధానికి?" నవ్వుతూ అన్నాడు శేఖర్

"నే నంత పొట్టుమారిదానినా?"

"అనే నా భయం పీ కా పన్నివేళంలో తప్పుపట్టు దగిన వారందరూ మగవారే కదండ్రా కదా? అలా కట్టుకోటితో అడిగిన పెండ్లి కూతురు తల్లిలో నీకు తప్పు తోచలేదు పదిమంది ముందు భర్తను దుర్భాషలాడిన దుర్గమ్మలో తప్పు తోచలేదు పి ఎన్‌సి పదిని ఇలా నిలువు దోపిడీ చేస్తూంటే కండ్లు మూసుకొని ఏడ్చే మీ ఫ్రెండ్‌లో లోపం కనబడలేదు ప్రశాంతమైన మనస్సుతో ఆలోచించి మాడు అసలు ప్రతి తప్పును తప్పుగా చూడు. దానికి స్త్రీ పురుష వివక్షత లేదు పీవు ప్రతి పన్నివేళంలో స్త్రీలను సమర్థించకు పురుషులను దుయ్యబట్టకు

ఇదాకటే పన్నివేళంలో అడా మగా అనే వివక్షత లేదు అందరూ మూడాచారాలు దానికే పెండ్లికొడుకు మగాడైతే, పెండ్లికొడుకు తల్లి అదది ఆ ఇద్దరూ అలా కట్నా లడిగారంటే తప్పు అలాకట్నాలు తీసుకోవడమనే దురాచారానిది కాని, ఆడదాని తప్పుగాదు, మగాడి తప్పుగాదు అలాటి మూడాచారాలతో నిండి ఉన్న సంప్రదాయపు పెళ్ళికి పిల్లవ్వై, దాని తాలూకు అవారాలు బాధిస్తూంటే ఏడుస్తూ కూర్చోవడం పెళ్ళికూతురు తప్పు వ్యవస్థ అన్నా వదినలకు నవ్వుచ్చేశేక, జరిగిన గందరగోళానికి నవారేరు వంకాయలు లేకపోయి రమురామయ్య మీద ఉక్రోషాన్ని పెళ్ళి గక్కడం దుర్గమ్మ తప్పు ఇవన్నీ చూచి ఇన్‌డ్ ప్రెషర్ తెచ్చుకోవడం పీ తప్పు"

"మరి ఇలా అన్నీ చూసి ఊరుకోవడమేనా?" నిస్సహాయంగా అన్నది రాజేశ్వరి

"వద్దు ఊరు వాటిలోని లోపాలను నిష్పక్షికంగా గమనించు వాటిని తవ్యాసాల్ద్వారా వెలుపరించు. పీ అభిప్రాయాలకు పది మందిని అమోదించేర్చి చేరదీయు ఒక సంస్కరణ ప్రవేశపెట్టు. అంతటితో పీ పాంపిన ధర్మం తీరుతుంది పీవు అలాటి తప్పులను గ్రహించి, అందులోని గుణపాఠాన్ని నేర్చుకొని పీ జీవితంలో అలాటి ఒక దుడుకులు రానివ్వకోకు

ప్రజలు పీ సంస్కరణలూ తప్పకోరు. కాని, మెల్లగా నేర్చుకుంటారు. పీవు మార్గ తప్పుతూంగా నడు పీ వెంట పది మంది పోస్తారు ఒకట్ల కొట్ట పీ ప్రాణ రక్షణ చేసుకోగలవుగాని, ఒకట్ల తిట్ల కొట్ట ఒక్క మంచి గుణం నేర్పలేవు"

రాజేశ్వరి హృదయం తేలికపడింది.

(సశేషం)

— పాంద్రింకి సుబ్రమణి

"నాన్నా!" అన్నయ్య గొంతు మేడ మెట్లపై నుంచి ఖంగుమనడం వినిపించి వాసుదేవరావు చటుక్కున తిరిగాడు

"ఎక్కడి కెళ్ళావు?" పరబ్రహ్మం అడిగాడు

"ఒ మిత్రుడు దింటికెళదామా వెళ్ళి వస్తా నన్నయ్యా!"

"పి కోపం మూడు పిల్లు పోసు కాలే వచ్చింది"

"ఎక్కడి నుంచి?"

"నీ కంపెనీ జి ఎమ్ దగ్గరినుండి" వాసుదేవరావు రెండు అంగిళ్లో గది చేరుకున్నాడు పోను అందుకుని డయల్ చేసి, అయిదు నిముషాలు వరకూ మాట్లాడి చిరు నవ్వుతో పోను పెట్టేసి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు అంతలో కుమార వచ్చి, "ఇదిగో, అన్నయ్యా!" అని బజ్జీలతో ప్లేటు అందించింది

అతడు ప్లేటు అందుకుంటూ చెల్లెలి ముఖం వేపు చూశాడు.

"ఎందు కంతటి చిన్న బొట్టు పెట్టుకున్నావు?"

"పెద్ద బొట్టు నా ముఖానికి అసహ్యంగా ఉంటుందని ఫ్రెండ్సు ఎక్కువచేస్తున్నా రన్నయ్యా!"

"నువ్వు పెట్టుకున్న బొట్టు అసలు కనిపించ ం లేదమ్మా!" అని అతడు బజ్జీలు తిన నారంభించాడు "నాన్నా!" అని పిలుస్తూ వదిన అక్కడికి వచ్చింది వదిన వైపు అన్నయ్య నిలుచోవడం చూచి వాసుదేవరావు ప్లేటు పక్కను పెట్టి లేచి నిలుచున్నాడు

"నువ్వు అదృష్టవంతుడివి, నాన్నా! పిల్ల తండ్రి అక్క కూపాయతు అక్కచ్చ ముట్టు కొచ్చారు పిల్ల బాబాయి ఓ కొత్త బంగళా కట్టిస్తానని మాటిచ్చాడు" వదిన వంతోషంగా అంది అతను మాట్లాడలేదు మౌనంగా అన్నయ్య వేపు చూశాడు

"ప్రేక్ అవుట్, నాన్నా!" పరబ్రహ్మ నవ్వుతూం అన్నాడు

వాసుదేవరావు నవ్వు ముఖం తెచ్చుకుని, "నా అదృష్టం మరోజాతికి దురదృష్టంగా తయారయితుందేమో, వదినా!" అని బదు లిచ్చాడు

"ఏమంటున్నావు, నాన్నా!" వదిన ఆశ్చర్యంగా అడిగింది

"అవును, వదినా! పిల్ల వేపు వాళ్ళను అలా దివాలా తీయించడం ఏం బాగుంటుం దది!"

"రాళ్లే! డోంట్ బి సిల్లీ! వాళ్ళిచ్చగలరు ఆ పిల్ల వాళ్ళకు ఏకైక పుత్రిక" వాసుదేవరావు వదిన వేపు వహ్వంగా చూచి ఊరుకున్నాడు

"అమ్మాయిని చూడటానికి ఎప్పుడు వెళదాం?" పరబ్రహ్మం అడిగాడు

"నేను తరవాత చెప్పుతా వన్నయ్యా మరో వారం రోజుల వరకూ లీవు అప్లైయ్ చేసే అవకాశం లేదు కంపెనీ అకౌంట్సు క్లోజ్ చేస్తున్నారు" అని అతడు బజ్జీలను అందుకున్నాడు

"మరో రెండు బజ్జీలు' కావాలా?" వదిన అడిగింది

"వద్దు" భార్యా భర్త లిద్దరూ మరి మాట్లాడకుండా వెళిపోయారు.

* * *

మరో వారం రోజులు గడిచాయి "పార్వతీ! ఓయ్ పార్వతీ!" అని వాసుదేవరావు గట్టిగా పిలుస్తూ ప్రవేశించాడు నిళ్ళబ్దంగా ఉన్న ఇంటి పై మెట్లనుంచి కిందికి చూచి, "నాన్నా!" అని పిలుస్తూ పార్వతి గబగబా పరుగెత్తుకుని వచ్చింది

"ఓ మంచి న్యూస్!"

"ఏమి టది?"

"నన్ను బాంబే బ్రాంచి మానేజరుగా ప్రమోట్ చేశారు. మరో వెం రోజుల్లోనే వెళుతున్నాను."

"ఏమంటావా ?!" వాసుదేవరావు భుజాల పైన రెండు చేతుల్ని వేసి అడిగిం దామె.

"అవును"

"భార్యా సమేతంగా వెళ్ళాలని నిర్ణయించుకున్నావా?" ఆమె అడిగింది అతడు ఆ క్షణం ఆగి, "అవును భార్యను వెంట పెట్టుకుని వెళ్ళాలనే తీర్మానించుకున్నాను అవునా కాదా, ఏమిటది? ఇల్లంతా భాళీగా కనిపిస్తుంది?" అని అన్నాడు

"ఎందు కలా కనిపిస్తూంది?" నన్నటి దరహాసంతో అడిగిం దామె.

"ఫ్రిజ్ లేదు వర్షింగ్ మెషీన్ బాగా తగ్గిపోయింది"

ఆమె కొంచెం సేపు మౌనం వహించి, ఇలా అంది: "నాన్నా! నే నిప్పుడు నీ కోసమే ఎదురు/చూస్తున్నాను. మరో మూడు రోజుల్లోపల నేను మా ఊరు వెళ్ళిపోతున్నాను మా తాతగారి పెంకుటిల్లు ఉంది నా పేర కొంత మాగాణి ఉంది దాన్ని నమ్ముకుని ఆ పల్లె పట్టులో జీవితం సాగించాలని తీర్మానించాను"

"ఏమి టే పిచ్చి తీర్మానం?"

"నీకు పిచ్చిగానే ఉండవచ్చు. కాని, నాకు అదే తృప్తిని ఇస్తుంది ఒంటరిదానివి. నాకు ఇన్ని మన్నవులు, ఇంటి సామగ్రి అవసరం లేదు"

"నీ అస్తి పాస్తుల్ని ఏమి చేయదలచావు?"

"అదే చెప్పుతున్నాను శాంతంగా విను అన్నిటినీ వదులుకున్నాను కొంత మా ఊరి ధర్మానువర్తికి, మరి కొంత ఈ ఊర్లో ఉన్న అనాథ శిశువుల శరణాలయానికి వ్రాసి ఇచ్చేశాను"

"ఎందు కలా చేశావు?" ఆతడు ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు

"కష్టాలను ఎలా తగ్గించుకోవాలని మనం ప్రయత్నం చేస్తున్నానో, అదే విధంగా సుఖాలను కాస్తంత తగ్గించుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి" అతడు మౌనం వహించడం చూసి, "నీకు నేను చేసిన పని నచ్చలేదా, నాన్నా?" అని అడిగింది

"నీ అస్తిపాస్తుల్ని ను వ్వే విధంగా చేసినా చెల్లుతుంది!" ఆ తరవాత కొన్ని నిమిషాలు మౌనమనే మహాసముద్రంలో లీనమయాయి

"నాన్నా!" ఆతడి చెంపలను మృదువుగా నిమురుతూ ఎలిసిం దామె

"ఊం!"

"నన్ను మరిచిపోతావా?" ఆతడు బదులివ్వ లేదు

"మాట్లాడు, నాన్నా!"

"నా మనసు మాట్లాడటం నీకు వినిపించడం లేదా?"

"నాకు తెలుసు నా నాను గురించి నాకు తెలుసు" ఆమె మెల్లగా వంగి, ఆతడి పాదాల పైన రెండు చేతుల్ని ఉంచింది

* * *

బ్రాంచి మానేజరుగా ప్రమోట్ అయిన వాసుదేవరావుకి వివాహం అయింది. వివాహమయిన నెల రోజుల పిదప అతడు భార్యా సమేతంగా బాంబే ప్రయాణమయినాడు. బాలాసుంది మెట్రులు వచ్చి భార్యా భర్తలను పూలమాలాంకృతుల్ని చేశారు ఆఫీసు సిబ్బంది కొన్ని బహుమతులుకూడా అందజేశారు మరి కాస్సేపటికి గార్డు విజిల్ ఊదడం వినిపించ గానే అందరూ వాసుదేవరావు వద్ద సెలవు పుచ్చుకున్నారు అప్పుడు వాసుదేవరావుకి ఒక సుమం స్మరణకు వచ్చి అక్కడున్న ఒక సీనియర్ ఆఫీసరుని గట్టిగా అరిచి పిలిచాడు. అతడు అదిరిపోయి వాసుదేవరావు వేపు పరుగెత్తాడు "జానకికి అపాయింట్‌మెంటు ఆర్డర్సు భద్రమే చేశారా?"

"చెప్పు పంపించేశాం, సార్!"

"చాలా థాంక్స్!" అని వాసుదేవరావు కదులుతూన్న ట్రెయిన్ నుంచి అందరికీ చేయూ చేసిన పిరికా పిరికా చేతులు ఊపి లోపలకు వచ్చి కూర్చున్నాడు. భార్య పక్కన కూర్చున్న తరవాత, "మా ఆఫీసు సిబ్బందిని విడిచి వెళ్ళడం చాలా కష్టంగా ఉందునుకో! లోబుట్టువు అను విడిచి వెళ్ళిపోవటం లా ఉంది" అని, భార్య భుజం పైన చేతిని వేసి, ఉలిక్కి పడ్డట్టు చూశాడు

"ఎందు కేడుస్తున్నావ్?"

"నే నేం చేసేది? నన్నాలని ప్రయత్నాంతే కొద్దీ ఏడుపు వస్తూంది నా ఒక్కదాని పల్లె నువ్వు మీ ఇంట్లో పాడికి దూరమవడం చూస్తూంటే, నే నెంతటి స్వార్థపరు రాలినో నా కిప్పుడు తెలుస్తూంది" ఆమె ఏడుపుల ఎగుపుల లోనుంచే ఈ మాటలంది

"పిచ్చిదానిలా వాగకు! నా జీవితం నాకు ఎంత ముఖ్యమో, కమల జీవితం కమల కెంత ముఖ్యమో నీ జీవితంకూడా నీకు అంతే ముఖ్యం మరోమాట చెపుతాను, విను నువ్వు చాలా అందమైన దానివే! కాని, నీ అందాన్ని చూసి నిన్ను ప్రేమించలేను నీ అందాన్ని చూసి మాత్రం నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోలేదు నాకు నచ్చిన దారిని చూపిన పిదపే నిన్ను నా భార్యనినిగా చేసుకున్నాను"

"ఏమి నచ్చింది నాన్నా!" ఆమె గబగబా అడిగింది

"నీది కన్నె హృదయం మాత్రమే కాదు తల్లి హృదయం అది నాకు నచ్చింది" ఆమె మాట్లాడలేదు భర్త భుజం పైన తల పెట్టుకుని కళ్ళు మూసుకుంది రైలు అంతే నిదానంగా సాగిపోతూంది గుట్టలూ, కొండలూ వెనక్కి మళ్ళి పోతున్నాయి. ★